

Cele lekcji – wymagania ogólne

- przedstawienie Ducha Świętego działającego w Kościele.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wymienia sposoby działania Ducha Świętego w Kościele;
- definiuje pojęcia charyzmatu;
- wyjaśnia, na czym polegają konkretne charyzmaty;
- podaje przykłady działania konkretnych charyzmatów.

Wartości

- wdzięczność Bogu za Kościół;
- współpraca z Duchem Świętym.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – zagadkowa burza mózgów. Nauczyciel prosi jednego z uczniów o odczytanie słów metropolity Ignacego IV Hazima (podręcznik, s. 129) i informuje, że jest to swoiste motto pracy w grupach. Następnie prosi, aby uczniowie dobrali się w grupy po 4–5 osób oraz o wybranie liderów, i zaprasza ich po odbiór materiałów: kartek i markerów. Nauczyciel zapisuje na tablicy pytanie kluczowe: „W jaki sposób Duch Święty działa w Kościele?” i wyjaśnia, że zadaniem grup jest wypisanie jak największej liczby odpowiedzi na to pytanie.

Grupy po wykonaniu zadania prezentują efekty swojej pracy. Nauczyciel ekspozuje odpowiedzi uczniów w widocznym miejscu.

Podsumowanie: Duch Święty działa w Kościele na wiele sposobów. Działa przez Słowo Boże i nauczanie Magisterium, które tak często są źródłem mądrości, prawdy, dobra i światła. Działa w sakramentach, o których na lekcjach religii tyle się mówi po to właśnie, aby w nich doświadczyć skutecznego działania Ducha Bożego. Działa w całych wspólnotach i przez poszczególne osoby, gdy podejmują one dzieła ewangelizacyjne, katechetyczne i charytatywne. Działa wtedy, posługując się naturalnymi predyspozycjami ludzi, ale także obdarzając ich swoimi siedmioma darami. Działa wreszcie poprzez charyzmaty, czyli nadzwyczajne dary, które ktoś otrzymuje, aby służyć umocnieniu wspólnoty Kościoła i skuteczniej ewangelizować. Wśród charyzmatów można – za św. Pawłem – wymienić: dar mądrości słowa, dar umiejętności poznawania, dar wiary, dar uzdrawiania, dar czynienia cudów, dar prorocstwa, dar rozeznania duchów, dar języków i dar tłumaczenia języków.

Rozwinięcie tematu

Metoda – dopasowanie. Nauczyciel powstałym wcześniej grupom rozdaje koperty, w których znajdują się porozcinane kartki: nazwa charyzmatu, opis charyzmatu, przykład działania charyzmatu (załącznik 1). Następnie wyjaśnia, że zadaniem grup jest dopasowanie poszczególnych elementów do siebie, tak aby danemu charyzmatowi odpowiadały opis i przykład działania.

Po wykonaniu zadania uczniowie prezentują efekty swojej pracy, a nauczyciel docenia prawidłowo dopasowane elementy, koryguje pomyłki i odpowiada na ewentualne pytania uczniów.

Podsumowanie: bibliści zauważają, że słowo „charyzmat” można wywieść od trzech greckich słów: *charizma* ‘dar darmo dany’; *charidzomai* ‘sprawiać komuś przyjemność’ oraz *charis* ‘łaska, łaskawość, to, co napełnia radością’. I właśnie w tych trzech greckich pojęciach można streścić teologię charyzmatów.

Po pierwsze, jest to dar darmo dany i tylko Duch Święty decyduje, komu oraz kiedy go udzielić. Żadną miarą nie można na niego zasłużyć czy zapracować.

Po drugie, ktoś, kto charyzmat otrzymuje, ma „sprawiać przyjemność”. Nie sobie jednak, lecz bliźnim poszukującym uzdrowienia, pocieszenia, życiowego światła. Nade wszystko jednak Bogu, który w ten sposób uzdalnia człowieka do pełnienia swojej woli.

Po trzecie, obdarowany charyzmatem jest obdarowany łaską, a więc czymś najcenniejszym, bo nabytym Krwią Chrystusa. Zrobić zatem powinien wszystko, aby łaskę dobrze wykorzystać i ją pomnożyć.

Zakończenie

Wiedzieć z lekcji religii, jak Duch Święty działa w Kościele, to jedno. Drugie zaś to doświadczyć tego działania. Można wyrecytować, że Duch działa przez Słowo, w sakramentach, we wspólnocie poprzez dary i charyzmaty, ale jednocześnie nie móc podać przykładów tego doświadczenia w swoim życiu. Dlatego warto wiernie słuchać Słowa, przyjmować sakramenty z odpowiednią predyspozycją, gorliwie modlić się indywidualnie i we wspólności, a Duch będzie czynił cuda – małe i wielkie.

Trzeba też dodać, że jeszcze inną kwestią jest zgoda na to, aby to przez nas Duch Boży działał. Nie będzie to możliwe, jeśli zgody ktoś nie wyrazi. Duch Święty nie ogranicza wolności człowieka. On chce, aby z Nim współpracować. Decyzja, czy człowiek pozwoli na objawienie się charyzmatów, leży po stronie człowieka. Duch chce i obdarowuje. Czy człowiek za tym pójdzie, jest tylko w gestii człowieka.

Notatka

Uczniowie formułują notatki samodzielnie w trakcie omawiania prac w grupach.

Korelacja z edukacją szkolną

- plastyka – artystyczne przedstawienia darów i charyzmatów Ducha Świętego.